

[Rager.]

længe har ønsket en Forsikring som denne. Nu er det ikke saadan, at Elektricitetsværkerne er dem, der løber Staten paa Døren med Ordninger. De vil helst passe sig selv. Lad mig f. Eks. nævne den Ordning, som Elektricitetsværkerne ganske frivilligt har truffet for at faa den bedst mulige Udnyttelse af det indenlandske Brændsel, nemlig den, at Elektricitetsværkerne putter den Fordyrelse, som fremkommer for nogle af Værkerne ved, at de anvender Tørv i stor Udstrækning, i een Pose, og de Værker, der overhovedet kun anvender Kul, er med til at betale, naturligvis ikke for de andres kønne Øjnes Skyld, men for at man ikke inden for Elektricitetsværkerne skulde have en uheldig Konkurrence, hvem der nu skulde have Kul, og hvem der skulde have Tørv; det har man kunnet afgøre selv.

Men saa maa man ogsaa, naar man kommer med noget som dette her, kunne forvente Forstaaelse af, at det er noget virkelig vigtigt, som kun kan ordnes ad Lovens Vej. Og jeg vil gerne have konstateret een Ting gennem en Udtalelse fra den højtærede Minister, som Sagen nu sorterer under — eller, hvis den bliver flyttet i Løbet af Eftermiddagen, saa en Udtalelse fra den Minister, til hvem Sagen maatte blive overført —, nemlig, at Driftstab kan jo ikke være med. Det er efter mit Skøn meget nødvendigt at faa en positiv Udtalelse herom.

Mellem de to ærede Medlemmer Hr. Jørgen Gram og Hr. Aksel Møller udspandt der sig en lille Diskussion. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram i de Betragtninger, han fremsatte, og selv om jeg højt værdsætter den historiske Beretning, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller gav, og som sikkert afslører visse Ejendommeligheder hos visse Kredse af vor Befolkning, skal jeg ikke af den Grund lade være med at gaa ind paa fornuftsmæssige Betragtninger, der opstilles af samme Befolkningkredse.

Der er nemlig en Ting, som ogsaa maa klares. Der staar i § 2: „Forsikringen omfatter elektriske Luftledningsanlæg for Stærkstrøm med dertil hørende Indretninger, saasom Master, Isolatorer, Transformatorstationer, Koblingsstationer, Friluftsanlæg og Gadebelysningsanlæg.“ Her maa man have at vide: Omfatter Forsikringen saadanne Transformatorstationer, der forsynes gennem Kabelanlæg? Man er ikke helt klar over, om de „elektriske Luftledningsanlæg for Stærkstrøm med dertil hørende Indretninger, saasom“ o. s. v. kun omfatter saa-

danne Stationer, der forsynes med højspændt Strøm gennem Luftledninger, og hvorfra Lavspændingen ogsaa ledes videre gennem Luftledninger. Hvis det er Tilfældet, saa forsvinder jo en Del af Motiverne for det ærede Medlem Hr. Jørgen Grams Indlæg. Og dog ikke fuldstændigt, thi Forholdet er meget ofte det, og særlig i Byer, at Højspændingen føres til en Transformatorstation gennem et Kabel, og derefter føres Strømmen videre ad Luftledning.

Og saa spørger jeg: Hører denne Transformatorstation ind under Forsikringen eller gør den ikke? Er det Spørgsmaalet om Højspændingens Tilførsel pr. Kabel, eller er det Spørgsmaalet om Lavspændingens Bortførsel ad Luftledning, der er det afgørende? Dette Problem maa vi have afgjort, saafremt ikke Transformatorstationer i alle Tilfælde hører ind under Forsikringen. Og hvis de gør det, saa er det ærede Medlem Hr. Jørgen Grams Indsigelse afgjort berettiget.

Endnu har jeg et Par Bemærkninger at gøre, til § 1. Der staar her:

„Medlem af Forbundet er“ — og saa kommer der en Undtagelse, som jeg vender tilbage til — „enhver, der ejer elektriske Luftledningsanlæg for Stærkstrøm (Høj- eller Lavspænding).“

Det tror jeg ikke kan være Meningen. Er man klar over, at derved kommer man i Virkeligheden til at medtage en væsentlig Procentdel af de Ejendomme her i Landet, der forsynes gennem elektriske Luftledninger? Ledningerne fra de offentlige Anlæg, fra Gaden og ind til Ejendommene, er i uendelig mange Tilfælde den paagældende Forbrugers Ejendom, som har kostet ham 40—50—70—100 Kr., men ogsaa i mange Tilfælde mere, og Spørgsmaalet bliver da: Er det virkelig Meningen, at der skal paalægges alle Ejere af elektriske Stikledninger et Bidrag til dette Forsikringsforbund? Det tror jeg slet ikke kan være Meningen. Men med Loven i Haanden vil Forvaltningsnævnet kunne komme og kræve, at den Mand, der har en Smule elektrisk Stikledning ind til sin Ejendom, skal erlægge Forsikringsbidrag. Jeg tror ikke, det er Meningen, men det maa altsaa klares.

Saa kommer der en anden Ting: Hvem er undtaget? Det er „Staten samt Ejere af Havn eller Anløbsbro“. Det tror jeg heller ikke kan være Meningen. Saa vidt jeg ved, ejer Kyndbyværket en Havn, og Kyndbyværket har ogsaa Luftledninger. Er det Meningen, at Kyndbyværket, fordi det ejer en Havn, ikke skal være med? Jeg tror ogsaa nok, at Sydøstsjælland